

Nr 1

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom.

Genom en den 13 december 1963 dagtecknad proposition, nr 12 år 1964, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934 (nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Vid arrende av kronoegendom under domänstyrelsens förvaltning skall arrendatorn enligt gällande bestämmelser i regel ställa säkerhet för arrendevillkorens fullgörande, om arrendeavgiften uppgår till minst 2 000 kronor. Är arrendeavgiften lägre, ankommer det på domänstyrelsen att avgöra om säkerhet skall ställas. I propositionen föreslås att ifrågavarande belopp höjs till 3 000 kronor.

Författningsförslaget

Det vid propositionen fogade författningsförslaget har följande lydelse.

Förslag
till
Förordning
om ändrad lydelse av 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934
(nr 320) angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom

Härigenom förordnas, att 11 § 1 och 2 mom. förordningen den 22 juni 1934 angående grunder för förvaltningen av viss kronoegendom¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

11 §.

1 m o m. Uppgår arrendeavgiften till minst *två tusen* kronor, skall såsom säkerhet för fullgörandet av arrendevillkoren för en tid av minst fem år, därest arrendet skall fortfara så länge, och högst åtta år vara ställd borgen av två eller flera personer, vilka borge en för alla och alla för en såsom för egen skuld till dess full betalning skett och vilkas vederhäftighet är styrkt av länsstyrelsen eller domaren; ägande Kungl. Maj:t likväl, då särskilda skäl därtill föreligga, medgiva, att arrendator befrias från skyldigheten att såsom säkerhet för arrendevillkorens fullgörande ställa sådan borgen som nu nämnts.

Arrendator, som — — — tre års arrendeavgift.

Minst ett — — — i arrendekontraktet.

2 m o m. Understiger arrendeavgiften *två tusen* kronor, ankommer det på domänstyrelsens avgörande, om säkerhet för fullgörandet av arrendevillkoren skall ställas eller icke.

1 m o m. Uppgår arrendeavgiften till minst *tretusen* kronor, skall såsom säkerhet för fullgörandet av arrendevillkoren för en tid av minst fem år, därest arrendet skall fortfara så länge, och högst åtta år vara ställd borgen av två eller flera personer, vilka borge en för alla och alla för en såsom för egen skuld till dess full betalning skett och vilkas vederhäftighet är styrkt av länsstyrelsen eller domaren; ägande Kungl. Maj:t likväl, då särskilda skäl därtill föreligga, medgiva, att arrendator befrias från skyldigheten att såsom säkerhet för arrendevillkorens fullgörande ställa sådan borgen som nu nämnts.

2 m o m. Understiger arrendeavgiften *tretusen* kronor, ankommer det på domänstyrelsens avgörande, om säkerhet för fullgörandet av arrendevillkoren skall ställas eller icke.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse, se SFS 1959: 28.

Gällande rätt m. m.

Beträffande gällande rätt och propositionens tillkomsthistoria får utskottet hänvisa till propositionen s. 3—4.

Departementschefen

Föredragande departementschefen, statsrådet Holmqvist, anför följande.

Jag biträder förslaget om höjning av ifrågakvarande belopp från 2 000 kr. till 3 000 kr. Med anledning av arrendelagsutredningens anmärkning vill jag tillägga att, om någon arrendator visar sig få svårt att anskaffa erforderlig säkerhet, domänverkets personal självfallet bör upplysa honom om föreliggande dispensmöjligheter. — De nya bestämmelserna torde böra träda i kraft så snart som möjligt.

Utskottet

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda förslaget och får därför hemställa,
att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition, nr 12.

Stockholm den 12 februari 1964

På tredje lagutskottets vägnar:

HANS LEVIN

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Ebbe Ohlsson, Svante Kristiansson, Knut Johansson, Jonasson, Åkesson, Erik Jansson, Paul Jansson och Gunnar Pettersson;

från andra kammaren: herrar Levin, Johansson i Torp, Nyberg, Wachtmeister, fru Torbrink*, herrar Grebäck, Johansson i Öckerö och Persson i Tandö.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.